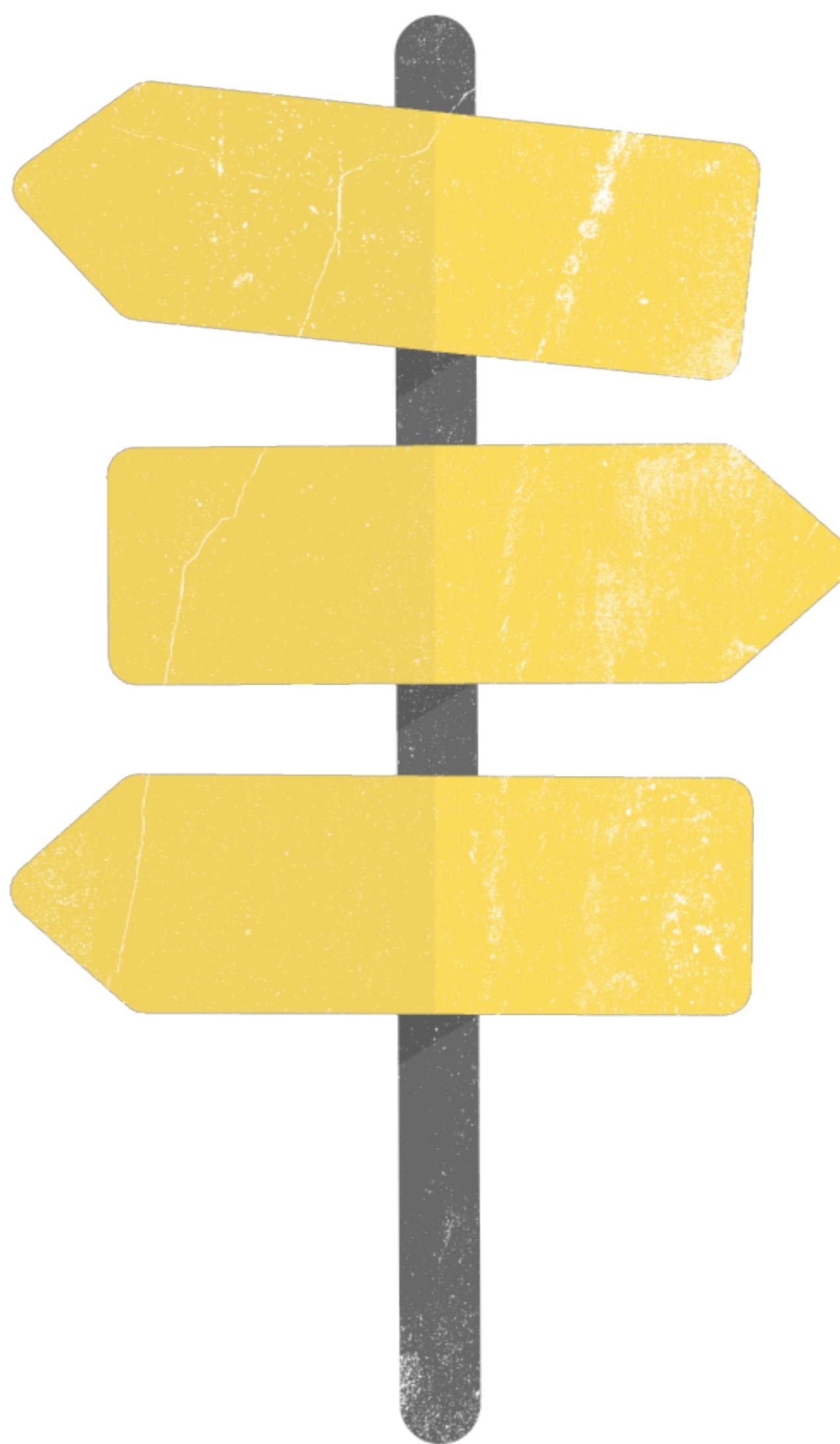

CESTA PŮSTEM

TVŮJ PRŮVODCE
POSTNÍ DOBOU.

METODIKA PRO SPOLEČENSTVÍ MLÁDEŽE

DOPIS BISKUPA PROKOPA

Číst Písmo je jako hrát nebo zpívat z not. Noty samy nehrají. Potřebují interpreta – jedince nebo sbor či celý orchestr. Je možné si skladbu povrchně, jen tak „přebrnknout“, „zkusit“. Pokud si na takové „brnkání“ zvyknete, za chvíliku z vás budou jen šumaři.

Když se naopak k notovému zápisu budete chovat jako ke skladbě, v níž je třeba objevit její kouzlo, můzičnost a dobře ji pojmot a interpretovat, pak i jednoduchou písničku zahrajete nakonec jako opravdový hudební skvost.

Proto je nutné se před Písmem nejprve zastavit, ztišit, a pak ho s úctou a láskou otevřít. Takto naladěné srdce, rozum, paměť se při četbě rozezní, protože Duch svatý nepřestává s textem pracovat od okamžiku, kdy ho poprvé inspiroval a jeho pisatel jej zapsal.

Písmenka pospojovaná do slov nejsou mrtvým nástrojem, ale s živým čtenářovým srdcem, v němž působí Duch Boží, se stává skutečnou událostí, zážitkem, který čtenáře naladí a vede ho k novým rozhodnutím a činům.

Naše srdce, mysl, vztahy tak mohou díky novým podnětům, osvětlením a osvícením procházet vnitřním obrácením, konverzí, a vydat se na cestu dalšího rozvoje.

S takto připraveným srdcem mohu též přijít do skupiny, která se četbě Písma věnuje, naslouchat, jakým způsobem byli Písmem a Duchem osloveni další bratři a sestry. Co jim Duch vnukl, kam je nasměroval. A také mohu objevovat, jak nás všechny Písmo spojuje, když ho čteme s pozorností a vnímáme podněty, jimiž nás Duch svatý vede.

Na závěr jedno přání: Ať nás četba Písma svatého uvádí do hlubšího a důvěrného vztahu s Ježíšem!

+ Prokop

SLOVO NA ÚVOD

Smysl metodiky

Tato metodika vznikla jako pomoc pro společenství mládeže na cestě postní dobou. Nejde nám o vytvoření dokonalého programu ani o předávání co nejvíce informací. Naším cílem je něco jednoduššího a zároveň hlubšího – chceme mladým pomoci setkat se s Bohem, sdílet víru mezi sebou a učit se kráčet společně jako společenství.

Víra jako zkušenost

Věříme, že víra neroste z přednášek, ale ze zkušenosti. Proto mají setkání podobu cesty – nasloucháme Božímu slovu, hledáme, co říká do našeho konkrétního života, a dáváme prostor i tomu, aby každý mohl mluvit a být slyšen. Nejde o správné odpovědi, ale o opravdovost.

Dva pilíře setkávání

Základ našeho stylu stojí na dvou pilířích: na modlitbě s Písmem a na vzájemném naslouchání.

Naslouchání Božímu slovu

Božímu slovu nasloucháme způsobem inspirovaným lectio divina. Evangelium nečteme jako učební text, který je třeba vysvětlit, ale jako živé slovo, skrze které k nám Bůh mluví dnes. Dopřáváme si čas, ticho a osobní reflexi. Ptáme se spíš „co se mě dotklo?“ než „co to znamená správně?“. Věříme, že Duch svatý si dokáže najít cestu ke každému srdci.

Naslouchání jeden druhému

Zároveň se učíme naslouchat jeden druhému synodálním způsobem. To znamená, že nesoutěžíme v názorech ani nehledáme nejlepší řešení. Sdílíme svou zkušenosť, mluvíme ze svého života a snažíme se druhé skutečně slyšet, ne je opravovat. Věříme, že Bůh může mluvit skrze každého – i skrze tiché nebo nejisté hlasy. Společenství tak není místem debaty, ale společného rozlišování: kam nás Bůh vede jako celek.

Rytmus setkání

Setkání mají jednoduchý a opakující se rytmus: nejprve se ztišíme, potom nasloucháme Slovu, něco společně prožijeme, sdílíme se v malých skupinkách a nakonec vše odevzdáváme v modlitbě. Animátor není učitel ani kazatel, ale spíš průvodce, který vytváří bezpečný prostor, drží čas a pomáhá, aby mohl mluvit Bůh i mladí.

Postní cesta jako celek

Celá postní doba je chápána jako společná cesta. Jednotlivé neděle na sebe navazují a postupně vedou od pouště a zápasu přes světlo, uzdravení a nový život až k radosti Zmrtvýchvstání.

Naše přání

Přáli bychom si, aby tato metodika pomohla vytvářet společenství, kde se mladí mohou cítit přijati, kde mohou mluvit otevřeně o svém životě a kde mohou skutečně zakusit, že Bůh je blízko.

PRŮBĚH SETKÁNÍ

Setkání tvoří jednu společnou postní cestu. Je dobré ji projít celou, protože jednotlivá téma na sebe navazují a pomáhají postupně dojít k hlubšímu prožití Velikonoc. Každé setkání může být použito i samostatně podle potřeb skupiny – každé z nich slouží jako příprava na evangelium a slavení následující neděle.

PŘED SETKÁNÍM

PŘÍPRAVA VHODNÉHO A PŘÍJEMNÉHO PROSTŘEDÍ

 Pro navození příjemné atmosféry můžeme rozsvítit svíčku, světýlka, uspořádat posezení v kruhu, nebo připravit drobné občerstvení.

BĚHEM SETKÁNÍ

PŘIJETÍ A SEZNÁMENÍ SE

 Na začátku si udělejme krátké „kolečko“, kde každý může pár slovy říct, jak se má a co právě prožívá – pomoci mohou i sdílecí karty nebo obrázky, podle kterých se někdy mluví snáz než jen vlastními slovy.

ÚVOD SETKÁNÍ

 Setkání můžeme zahájit společnou písničkou nebo krátkou modlitbou k Duchu svatému, která nám pomůže ztišit se, naladit srdce a pozvat Boha doprostřed našeho setkání.

SPOLEČNÉ ČTENÍ A NASLOUCHÁNÍ PÍSMU

 Nejprve přečteme Boží slovo nahlas. Můžeme ho přečíst vícekrát, nebo pustit nahrávku. Je dobré, aby každý účastník měl text před sebou. Poté následuje chvíle ticha, ve které se každý v tichu ptejme ve svém srdci na otázku: „Bože, co tato slova znamenají dnes pro mne? Co mi kladeš na srdce?“

SDÍLENÍ A NASLOUCHÁNÍ SOBĚ NAVZÁJEM

 Sdílení probíhá synodální metodou ve třech kolech: nejprve každý bez přerušení sdílí svou osobní zkušenosť, poté nasloucháme tomu, co nás osloivilo u druhých, a nakonec společně rozlišujeme, kam nás Bůh jako skupinu zve dál.

KREATIVNÍ AKTIVITA

 Součástí setkání je také krátká kreativní aktivita, která pomáhá téma nejen pochopit hlavou, ale prožít ho osobně a zapojit tak srdce i tělo.

ZAMYŠLENÍ

 Ke každému dni je vybrán krátký text z promluv a poselství papežů Františka a Lva XIV., který může sloužit jako inspirace k osobnímu zamýšlení, modlitbě nebo jako podnět pro společné sdílení a hlubší prožití tématu daného setkání.

ZÁVĚREČNÁ MODLITBA

 Setkání uzavíráme společnou modlitbou, ve které můžeme Bohu odevzdat to, co zaznělo a co v nás během setkání dozrálo, poděkovat, svěřit své úmysly a zakončit společný čas.

PO SETKÁNÍ

VÝZVA NA TÝDEN

 Na závěr si každý odnáší malou osobní výzvu do dalšího týdne, kterou může splnit do dalšího setkání. Konkrétní a reálný krok, kterým může převést slyšené slovo do života.

RADY A TIPY PRO VEDOUCÍ SKUPINEK

Role vedoucího

Vedoucí (animátor) není učitel ani kazatel, ale především průvodce setkáním. Jeho úkolem není předávat hotové odpovědi nebo dlouze vysvětlovat, ale vytvářet prostor, ve kterém může mluvit Boží slovo a kde se mladí mohou svobodně zapojit. Spíše než mluví, naslouchá. Spíše než radí, klade jednoduché otázky. Pomáhá skupině hledat vlastní cestu a důvěruje tomu, že Bůh působí v každém.

Bezpečné a přijímací prostředí

Skupinka má být místem důvěry, respektu a otevřenosti. To, co zazní ve sdílení, zůstává ve skupině. Nikdo není hodnocen ani opravován – vše řečené je správně. Učíme se přijímat zkušenosť druhých takovou, jaká je, bez srovnávání nebo poučování. Každý má právo mluvit i mlčet. Důležité je, aby se všichni cítili vítáni a bezpečně.

Naslouchání a sdílení

Sdílení vychází z osobní zkušenosti, ne z obecných pouček. Mluvíme za sebe a ze svého života – ze srdce, nikoliv z hlavy. Není nutné dlouze přemýšlet, co bych měl/a říci – důležité je to, co v daný okamžik cítíme v srdci. Vedoucí pomáhá, aby rozhovor nesklozl k debatě nebo teoretizování, ale zůstal konkrétní a opravdový. Povzbuzuje tiší členy, citlivě usměrňuje ty, kteří mluví příliš dlouho, a nebojí se chvíli ticha. Právě ticho často otevírá prostor pro hlubší naslouchání Bohu.

Struktura a příprava setkání

Setkání má mít jasný rytmus a rád. Je dobré předem promyslet program, připravit pomůcky, symboly i prostředí a hlídat čas jednotlivých částí, zejména během společného sdílení (doporučujeme na 1. kolo 3 minuty, na 2. kolo 2 minuty, vyhrad'te si dostatek času na diskuzi). Zároveň je potřeba zůstat flexibilní – člověk je vždy důležitější než plán. Pokud si situace žádá víc prostoru pro sdílení nebo modlitbu, je v pořádku program upravit, nebo přizpůsobit počtu účastníků a časové dotaci (zkrátit počet minut pro jednotlivá kola).

Duchovní příprava

Vedoucí se na setkání připravuje nejen organizačně, ale i duchovně. Svěruje Bohu členy své skupiny, modlí se za ně a prosí o citlivost, trpělivost a otevřené srdce. Nevede setkání ze své síly, ale spoléhá na vedení Ducha svatého. Právě On je tím, kdo skutečně spojuje a proměnuje.

Smysl setkání

Cílem není dokonalý program ani „splněné body“, ale společenství, kde se mladí mohou cítit přijati, slyšeni a kde mohou společně růst ve víře. Když se podaří vytvořit prostor pro Boha i pro vztahy, děje se to nejdůležitější.

POZNÁMKY

Písničky i modlitbu si můžete klidně připravit sami – přinést něco, co je vám blízké, co rádi zpíváte nebo co vám pomáhá modlit se. Nebojte se být kreativní a přicházet s vlastními nápady, protože právě díky vám může být setkání živé, opravdové a „vaše“. Zde je nabídka, kterou můžete využít.

PÍSNIČKY NA ÚVOD

- Hymnus k Duchu Svatému
- Duchu Svatý, přijď
- Přijď, ó Duchu přesvatý

MODLITBY K DUCHU SVATÉMU

Modlitba koncilních otců

Zde jsme, Pane, Duchu svatý, zde jsme i s přetěžkým břemenem svých hříchů, avšak shromážděni výslově v tvém jménu. Přijď k nám a zůstávej s námi, Svou milostí se vlij do našich srdcí! Uč nás, co máme činit a kam dospět, ukaž nám, jak máme působit, abychom dík tvé pomoci se tobě ve všem zalíbili.

Ty sám nám vnukni naše rozhodnutí a sám je učiň skutkem nebot' jen tobě s Otcem a Synem naleží všechna velebnost a sláva. Ty, jenž na devše miluješ poctivost, nedopust', abychom uvedli ve zmatek tvůj spravedlivý řád. At' nás nesvede z cesty nevědomost, neovlivní lidská pochvala a přízeň, nepokazí úplatnost či falešné ohledy.

Dej, at' nás s tebou pojí jedině tvá milost, abychom byli v tobě svorně zajedno a v ničem se neuchylili od pravdy. A jako jsme se zde shromáždili v tvém jménu, tak at' s veškerou oddaností tvých dětí ve všem setrváme na pravosti víry: aby se naše myšlení zde na tomto místě v ničem nerozcházelo s tebou a ve světě budoucím abychom za dobrou práci došli věčné odměny.

Amen.

Hymnus Veni Creator Spiritus

Přijď, Tvůrce, Duchu svatý, k nám, a navštiv myslí našich chrám, z výsosti nebes zavítej, do duší nám svou milost vlej. Tys Utěšitel právem zván, tys dar, jenž Bohem věčným dán, zdroj živý, láskyplný dech, tys posvěcení myslí všech.

Tys sedmi darů studnice, prst Otcovy jsi pravice, tys Bohem přislíbený host, ty dáváš ústům výmluvnost.

Rač světlo v mysli rozžehnout, vlij do srdcí nám lásky proud, našeho těla slabosti zhoj silou svojí milosti.

Dál nepřítele zapuzuj a duši pokoj uděluj, at' vždycky pod vedením tvým vyhnem se vlivům škodlivým.

Nauč nás Boha Otce znát a Syna jeho milovat a v tebe, Duchu svatý, zas důvěrovati v každý čas.

Amen.

Vzývání Ducha svatého

Přijď, Duchu svatý, naplň srdce svých věrných a zapal v nich oheň své lásky. Sešli svého Ducha a všechno bude stvořeno. A obnovíš tvář země.

Modleme se:
Bože, ty nám sesíláš svého Ducha, aby nás osvěcoval světlem pravdy; dej, at' nám tato jeho pomoc nikdy nechybí, abychom se dobře rozhodovali a správně jednali. Skrze Krista, našeho Pána. Amen.

Prosba o vedení Duchem Svatým

Duchu Svatý, osvěcuj mě, ved' mě, posiluj a utěšuj. Řekni mi, co mám dělat, dej mi své vnuknutí.

Chci přijmout a uskutečnit všechno, co chceš ty, podrobit se tvému vedení. Daruj mi k tomu sílu, vytrvalost a nadšení.

TEXTY POSTNÍ CESTY KE ČTNÍ A POSLECHU:

1. NEDĚLE POSTNÍ, CYKLUS A

ÚVOD SETKÁNÍ

Píseň

Modlitba

SPOLEČNÉ ČTENÍ A NASLOUCHÁNÍ PÍSMU

Evangelium podle Matouše (4,1-11).

Ježíš byl vyveden od Ducha na poušť, aby byl pokoušen od d'ábla. Když se postil čtyřicet dní a čtyřicet nocí, nakonec vyhladověl. Tu přistoupil pokušitel a řekl mu: „Jsi-li Syn Boží, řekni, at' se z těchto kamenů stanou chleby.“ On však odpověděl: „Je psáno: »Nejen z chleba žije člověk, ale z každého slova, které vychází z Božích úst.«“ Potom ho d'ábel vzal s sebou do Svatého města, postavil ho na vrchol chrámu a řekl mu: „Jsi-li Syn Boží, vrhni se dolů. Je přece psáno: »Svým andělům dá o tobě příkaz, takže tě ponesou na rukou, abys nenařazil nohou o kámen.«“ Ježíš mu odpověděl: „Také je psáno: »Nebudeš pokoušet Pána, svého Boha.«“ Zase ho vzal d'ábel s sebou na velmi vysokou horu, ukázal mu všecka království světa i jejich slávu a řekl mu: „To všecko ti dám, jestliže padneš a budeš se mi klanět.“ Tu mu Ježíš řekl: „Odejdi, satane! Neboť je psáno: »Pánu, svému Bohu, se budeš klanět a jen jemu sloužit.«“ Potom ho d'ábel nechal – i přistoupili andělé a sloužili mu.

CHVÍLE TICHA

Každý se v tichosti ve svém srdci ptejme: „Bože, co tato slova znamenají dnes pro mne? Co mi kladeš na srdce?“

SDÍLENÍ A NASLOUCHÁNÍ SOBĚ NAVZÁJEM

Sdílení probíhá synodálním způsobem ve třech kolech:

1. kolo (osobní sdílení):

Každý má prostor bez přerušení krátce říct, co se ho dotklo nebo co v něm během setkání zaznělo, ostatní pouze naslouchají.

2. kolo (naslouchání druhým):

Sdílíme, co nás osloivilo ve slovech ostatních, co jsme objevili nebo přijali, a učíme se slyšet Boha i skrze druhé.

3. kolo (společné rozlišování):

Společně hledáme, kam nás Bůh jako skupinu zve a jaký konkrétní krok můžeme udělat v dalším týdnu.

KREATIVNÍ AKTIVITA – POKUŠENÍ NA POUŠTI

Nakresli jednoduchou poušť (nebo jen nech prázdný papír) a do ní napiš:

- co tě teď nejvíce vysává
- co je tvým pokušením
- jaké strachy nebo tlaky prožíváš
- kde je to pro tebe těžké

ZAMYŠLENÍ

Zdá se, že v kultuře často ovládané technikou narůstají různé podoby smutku a samoty, do nichž upadají lidé, mnohdy i mnozí mladí. Budoucnost se totiž zdá být zachvácena nejistotou, která neumožňuje stabilitu. A tak často přicházejí pocity melancholie, smutku a nudy, které poznenáhlu mohou dojít až k zoufalství. Je zapotřebí svědků naděje a pravé radosti, aby se zahnaly přeludy slibující snadné štěstí v umělých rájích. Hlubokou prázdnnotu mnoha lidí lze naplnit nadějí, kterou si neseme v srdci, a radostí, jež z ní pramení. Máme velice zapotřebí poznávat radost, kterou objevuje srdce, jehož se dotklo milosrdenství. Vezměme si proto za svá Apoštolova slova: „Radujte se stále v Pánu“ (Flp 4,4; srov. 1 Sol 5,16).

papež František, *Misericordia et misera*, 3

ZÁVĚREČNÁ MODLITBA

Vsemohoucí Bože, ty nám dáváš milost, abychom se čtyřicet dní připravovali na velikonoce; prosíme tě, at' v postní době hlouběji pronikneme do tajemství Kristova vykupitelského díla a stále opravdovějí z něho žijeme. Neboť on s tebou v jednotě Ducha svatého...

VÝZVA NA TÝDEN

V tomto týdnu si každý den najdi alespoň 5 minut ticha jen pro Boha – bez mobilu, hudby a rozptýlení. Zkus být prostě s ním, jako Ježíš na poušti, a svěř mu to, co právě prožíváš.

2. NEDĚLE POSTNÍ, CYKLUS A

ÚVOD SETKÁNÍ

Píseň

Modlitba

SPOLEČNÉ ČTENÍ A NASLOUCHÁNÍ PÍSMU

Evangelium podle Matouše (17,1-9).

Ježíš vzal s sebou Petra, Jakuba a jeho bratra Jana a vyvedl je na vysokou horu, aby byli sami. A byl před nimi proměněn: jeho tvář zazářila jako slunce a jeho oděv zblel jako světlo. A hle – ukázal se jim Mojžíš a Eliáš, jak s ním rozmlouvají. Petr se ujal slova a řekl Ježíšovi: „Pane, je dobře, že jsme tady. Chceš-li, postavím tu tři stany: jeden tobě, jeden Mojžíšovi a jeden Eliášovi.“ Když ještě mluvil, najednou je zastínil světlý oblak, a hle – z oblaku se ozval hlas: „To je můj milovaný Syn, v něm mám zalíbení; toho poslouchejte!“ Jak to učedníci uslyšeli, padli tváří k zemi a velmi se báli. Ježíš přistoupil, dotkl se jich a řekl: „Vstaňte, nebojte se!“ Pozdvihl oči a neviděli nikoho, jen samotného Ježíše. Když sestupovali s hory, přikázal jím Ježíš: „Nikomu o tom vidění neříkejte, dokud nebude Syn člověka vzkříšen z mrtvých.“

CHVÍLE TICHA

Každý se nyní v tichu srdce může ptát: „**Bože, co mi tím chceš dnes říct? K čemu mě zveš?**“

SDÍLENÍ A NASLOUCHÁNÍ SOBĚ NAVZÁJEM

Sdílení probíhá synodálním způsobem ve třech kolech:

1. kolo (osobní sdílení):

Každý má prostor bez přerušení krátce říct, co se ho dotklo nebo co v něm během setkání zaznělo, ostatní pouze naslouchají.

2. kolo (naslouchání druhým):

Sdílíme, co nás oslovoilo ve slovech ostatních, co jsme objevili nebo přijali, a učíme se slyšet Boha i skrze druhé.

3. kolo (společné rozlišování):

Společně hledáme, kam nás Bůh jako skupinu zve a jaký konkrétní krok můžeme udělat v dalším týdnu.

KREATIVNÍ AKTIVITA – MOJE HORA SETKÁNÍ

Příprava

Doprostřed prostoru připravte místo představující „horu setkání“ – svíčku a symbol Ježíše (kříž, obraz) položené na kameni, látce či jiném vyvýšeném podkladu. Připravte také malé papírky a tužky pro účastníky.

Průběh

Každý dostane papírek a chvíli ticha, během které může napsat nebo nakreslit odpověď na některý z podnětů:

- kde jsem v poslední době zakusil(a) Boží blízkost
- co mi dává světlo nebo naději
- kde chci být blíž Ježíši

Poté jsou účastníci pozváni, aby postupně přišli doprostřed a položili svůj „kamínek“ k Ježíši na připravenou horu.

ZAMYŠLENÍ

Je dobré, aby každá katecheze věnovala zvláštní pozornost „cestě krásy“ (via pulchritudinis). Zvěstovat Krista znamená ukazovat, že věřit v něj a následovat jej není jenom pravdivá a spravedlivá věc, ale také věc krásná, jež je schopna naplnit život novým jasem a hlubokou radostí i uprostřed zkoušek. Z tohoto pohledu lze všechny výrazy autentické krásy považovat za cestu, která napomáhá setkání s Pánem Ježíšem.

papež František, *Evangelii gaudium*, 167

ZÁVĚREČNÁ MODLITBA

Bože, ty k nám mluvíš skrze svého milovaného Syna a přikazuješ nám, abychom ho poslouchali; živ nás tedy svým slovem a očišťuj naše nitro, abychom se mohli radovat z patření na tvou slávu. Skrze tvého Syna...

VÝZVA NA TÝDEN

Každý den tohoto týdne se na chvíli vědomě zastav a obrat' svou pozornost k Ježíši – můžeš se podívat na kříž, ikonu nebo jen zavřít oči a v tichu mu říct: „Ježíši, chci Ti naslouchat.“

3. NEDĚLE POSTNÍ, CYKLUS A

ÚVOD SETKÁNÍ

Píseň

Modlitba

SPOLEČNÉ ČTENÍ A NASLOUCHÁNÍ PÍSMU

Evangelium podle Jana (4,5-42).

Ježíš přišel k samařskému městu zvanému Sychar, blízko pole, které kdysi odkázal Jakub svému synu Josefovi. Tam byla Jakubova studna. Ježíš, unavený chůzí, posadil se – tak (jak byl) – u té studny. Bylo kolem poledne. Tu přišla jedna samařská žena navázit vodu. Ježíš jí řekl: „Dej mi napít.“ – Jeho učedníci totiž odešli do města, aby koupili něco k jídlu. – Samařská žena mu odpověděla: „Jak to? Ty, Žid, žádáš o napítí mne, Samaritánku?“ Židé se totiž se Samaritány nestýkají.

Ježíš jí na to řekl: „Kdybys znala Boží dar a (věděla), kdo ti říká: »Dej mi napít«, spíše bys ty poprosila jeho, aby ti dal živou vodu.“ Žena mu namítlá: „Pane, vždyť ani nemáš (vědro), a studna je hluboká. Odkud tedy chceš vzít tu živou vodu? Jsi snad větší než náš praotec Jakub, který nám dal tuto studnu a sám z ní pil i jeho synové a jeho stáda?“ Ježíš jí odpověděl: „Každý, kdo se napije této vody, bude zase žíznit. Kdo se však napije vody, kterou mu dám já, nebude žíznit navěky, ale voda, kterou mu dám já, stane se v něm pramenem vody tryskající do života věčného.“

Žena mu řekla: „Pane, dej mi tu vodu, abych už nikdy neměla žízeň a nemusela sem chodit čerpat.“ Ježíš jí řekl: „Jdi, zavolej svého muže a zase přijdź sem.“ Žena mu odpověděla: „Nemám muže.“ Ježíš jí na to řekl: „Správně jsi odpověděla: »Nemám muže«; pět mužů už jsi měla, a ten, kterého máš ted', není tvůj muž. To jsi mluvila pravdu.“ Žena mu řekla: „Pane, vidím, že jsi prorok. Naši předkové uctívali Boha tady na té hoře, a vy říkáte: »(Jen) v Jeruzalémě je to místo, kde se má Bůh uctívat.«“ Ježíš jí odpověděl: „Věř mi, ženo, nastává hodina, kdy nebudeste uctívat Otce ani na této hoře, ani v Jeruzalémě. Vy uctíváte, co neznáte, my uctíváme, co známe, protože spásu je ze Židů. Ale nastává hodina – ano, už je tady – kdy opravdoví (Boží) ctitelé budou Otce uctívat v duchu a v pravdě. Vždyť Otec si vyžaduje takové své ctitele. Bůh je duch, a kdo ho uctívají, mají ho uctívat v duchu a v pravdě.“

Žena mu řekla: „Vím, že má přijít Mesiáš, nazvaný Kristus. Ten, až přijde, oznámí nám všechno.“ Na to jí řekl Ježíš: „Já jsem to, který s tebou mluvím.“ Právě tehdy se vrátili jeho učedníci a divili se, že mluví se ženou. Přesto však se nikdo nezeptal: „Co jí chceš?“ nebo „Proč s ní mluvíš?“ Žena tam nechala svůj džbán, odešla do města a řekla lidem: „Pojďte se podívat na člověka, který mi řekl všechno, co jsem udělala. Snad je to Mesiáš?“ Vyšli tedy z města a šli k němu. Mezitím ho učedníci prosili: „Mistře, najež se!“ On jim však řekl: „Já mám k jídlu pokrm, který vy neznáte.“

Učedníci se mezi sebou ptali: „Přinesl mu někdo něco jíst?“ Ježíš jim řekl: „Mým pokrmem je plnit vůli toho, který mě poslal, a dokonat jeho dílo. Říkáte přece: »Ještě čtyři měsíce, a nastanou žně.« Hle, říkám vám: Zvedněte oči a podívejte se na pole: jsou už bílá ke žním. Ten, kdo žne, už dostává svou mzdu a shromažďuje úrodu pro věčný život, takže se raduje zároveň rozsévač i žnec. V tom je totiž pravdivé přísloví: »Jiný rozsévá a jiný sklízí.« Já jsem vás poslal sklízet, na čem jste nepracovali. Jiní pracovali, a vy sklízíte (plody) jejich práce.“

Mnoho Samaritánů z toho města v něj uvěřilo pro řeč té ženy, která svědčila: „Řekl mi všechno, co jsem udělala.“ Když tedy ti Samaritáni k němu přišli, prosili ho, aby u nich zůstal. Zůstal tam dva dny. A ještě mnohem více jich v něj uvěřilo pro jeho řeč. Té ženě pak říkali: „Věříme už nejen proto, že s námi to povíděla, vždyť sami jsme ho slyšeli a víme, že je to skutečně Spasitel světa.“

CHVÍLE TICHA

Zůstaňme chvíli v tichu a každý se ve svém srdci ptejme: „Pane, co se mě v těchto slovech dotýká? Co mi ukazuješ?“

SDÍLENÍ A NASLOUCHÁNÍ SOBĚ NAVZÁJEM

Sdílení probíhá synodálním způsobem ve třech kolech:

1. kolo (osobní sdílení):

Každý má prostor bez přerušení krátce říct, co se ho dotklo nebo co v něm během setkání zaznělo, ostatní pouze naslouchají.

2. kolo (naslouchání druhým):

Sdílíme, co nás osloivilo ve slovech ostatních, co jsme objevili nebo přijali, a učíme se slyšet Boha i skrze druhé.

3. kolo (společné rozlišování):

Společně hledáme, kam nás Bůh jako skupinu zve a jaký konkrétní krok můžeme udělat v dalším týdnu.

KREATIVNÍ AKTIVITA – MOJE ŽÍZEŇ

Příprava

Doprostřed prostoru připravte symbol studny nebo pramene – misku s vodou, džbán, sklenici či nádobu s vodou a vedle ní svíčku. Připravte malé papírky ve tvaru kapky (nemusí být) a tužky.

Průběh

Každý dostane papírek a chvíli ticha. Může na něj napsat nebo nakreslit odpověď na některý z podnětů:

- po čem v životě nejvíce toužím
- kde hledám naplnění nebo přijetí
- co v mému srdci „žízní“

Poté jsou účastníci pozváni, aby postupně přišli doprostřed a položili svou „kapku“ k vodě – symbolicky k Ježíši, který dává živou vodu.

ZAMYŠLENÍ

Prosme Pána, aby osvobodil církev od těch, kteří ji chtejí nechat zestárnout, zastavit ji v minulosti, zabrzdit ji, znehybnit. Prosme také, aby ji osvobodil od jiného pokušení: od domněnky, že je mladá tehdy, když ustupuje všemu, co jí nabízí svět, že se obnovuje tím, že zakrývá své poselství a přizpůsobuje se ostatním. Nikoli.

Církev je mladá, když je sama sebou, když každý den přijímá stále novou sílu z Božího slova, z Eucharistie, z Kristovy přítomnosti a z moci jeho Ducha. Je mladá, když je schopná vracet se stále ke svému prameni.

Kristova církev může vždycky upadnout do pokušení ztráty nadšení, protože už nenaslouchá Pánovu volání k riskování víry, k darování všeho bez zvažování nebezpečí, a vrací se k hledání falešných jistot tohoto světa.

Právě mladí lidé jí mohou pomoci zůstat mladou, neupadnout do zkaženosti, nezastavovat se, nezpyšnět, nepřeměnit se v nějakou sekru, být chudší a schopnou svědectví, být nablízku posledním a vyloučeným, bojovat za spravedlnost, nechat se oslovit pokorou. Oni mohou přivádět církev ke kráse mládí, když podněcují „schopnost radovat se z toho, co začíná, darovat se, aniž za to něco čekají, obnovovat se a usilovat o stále větší výsledky.“

papež František, Christus vivit, 35, 37

ZÁVĚREČNÁ MODLITBA

Bože, studnice milosrdenství a dobroty, ty nám dáváš příležitost, abychom svou hříšnost léčili modlitbou, postem a štědrostí; pohled, jak ve svědomí cítíme svou vinu a pokorně se z ní vyznáváme, ukaž na nás své veliké slitování, odpust' nám a pozvedni nás k sobě. Prosíme o to skrze tvého Syna...

VÝZVA NA TÝDEN

Když pocítíš nespokojenost, prázdro nebo únavu, zkus se na chvíli zastavit a obrátit se k Bohu místo obvyklého rozptýlení nebo úniku.

4. NEDĚLE POSTNÍ, CYKLUS A

ÚVOD SETKÁNÍ

Píseň

Modlitba

SPOLEČNÉ ČTENÍ A NASLOUCHÁNÍ PÍSMU

Evangelium podle Jana (9,1-41)

.Ježíš uviděl cestou člověka, který byl od narození slepý. Jeho učedníci se ho zeptali: „Mistře, kdo zhrešil: on sám nebo jeho rodiče, že se narodil slepý?“ Ježíš odpověděl: „Nezhrešil ani on, ani jeho rodiče, ale mají se na něm zjevit Boží skutky. Musíme konat skutky toho, který mě poslal, dokud je den. Přichází noc, kdy nikdo nebude moci pracovat. Pokud jsem na světě, jsem světlo světa.“ Po těch slovech plivl na zem, udělal ze sliny bláto, potřel mu tím blátem oči a řekl mu: „Jdi se umýt v rybníku Siloe“ – to slovo znamená „Poslaný“.

Šel tam tedy, umyl se, a když se vrátil, viděl. Sousedé a ti, kteří ho dříve vídali žebrat, se ptali: „Není to ten, který tu sedával a žebral?“ Jedni tvrdili: „Je to on.“ Jiní říkali: „Není, ale je mu podobný.“ On řekl: „Jsem to já.“ Ptali se ho tedy: „Jak to, že teď vidíš?“ On odpověděl: „Člověk jménem Ježíš udělal bláto, pomazal mi oči a řekl: »Jdi k Siloe a umyj se!« Šel jsem tedy, umyl se a vidím.“ Ptali se ho: „Kde je ten člověk?“ Odpověděl: „To nevím.“

Přivedli toho bývalého slepce k farizeům. Ten den, kdy Ježíš udělal bláto a otevřel mu oči, byla zrovna sobota. Také farizeové se ho znova vyptávali, jak nabyl zraku. On jim odpověděl: „Přiložil mi na oči bláto, umyl jsem se a vidím.“ Někteří farizeové říkali: „Ten člověk není od Boha, protože nezachovává sobotu.“ Jiní ale namítali: „Jak by mohl hříšný člověk dělat taková znamení!“ A nemohli se dohodnout. Znovu se tedy zeptali toho slepého: „Co ty o něm říkáš, když ti otevřel oči?“ On odpověděl: „Je to prorok.“

Židé však tomu nechtěli věřit, že byl slepý a že nabyl zraku, až si zavolali rodiče toho uzdraveného slepce a zeptali se jich: „Je to váš syn, o kterém vy říkáte, že se narodil slepý? Jak to, že teď vidí?“ Jeho rodiče odpověděli: „Víme, že je to náš syn a že se narodil slepý. Ale jak to přijde, že teď vidí, to nevíme, a kdo mu otevřel oči, to my nevíme. Zeptejte se jeho. Je dospělý, ať mluví sám za sebe!“ To jeho rodiče řekli, protože se báli židů. Židé se už totiž usnesli, aby každý, kdo Ježíše vyzná jako Mesiáše, byl vyloučen ze synagogy.

Proto jeho rodiče řekli: „Je dospělý, zeptejte se jeho.“ Zavolali tedy ještě jednou toho bývalého slepce a řekli mu: „Vzdej Bohu chválu! My víme, že ten člověk je hříšník.“ On odpověděl: „Zda je hříšník, to nevím, ale vím jedno: že jsem byl slepý, a teď vidím.“ Zeptali se ho tedy: „Co s tebou udělal? Jak ti otevřel oči?“ Odpověděl jim: „Už jsem vám to řekl, ale jako byste to neslyšeli. Proč to chcete slyšet znova? Chcete se snad i vy stát jeho učedníky?“ Osopili se na něj: „Ty jsi jeho učedník! My jsme učedníci Mojžíšovi. My víme, že k Mojžíšovi mluvil Bůh, o tomhle však nevíme, odkud je.“ Ten člověk jim odpověděl: „To je skutečně divné, že vy nevíte, odkud je – a otevřel mi oči. Víme, že hříšníky Bůh neslyší, ale slyší toho, kdo je zbožný a plní jeho vůli. Od věků nebylo slýcháno, že by někdo otevřel oči slepému od narození. Kdyby tento člověk nebyl od Boha, nic by nedokázal.“

Řekli mu: „V hříších ses celý narodil – a ty nás chceš poučovat?“ A vyhnali ho. Ježíš se dověděl, že ho vyhnali; vyhledal ho a řekl mu: „Věříš v Syna člověka?“ Odpověděl: „A kdo je to, pane, abych v něho uvěřil?“ Ježíš mu řekl: „Viděls ho: je to ten, kdo s tebou mluví.“ On na to řekl: „Věřím, Pane!“ a padl před ním na kolena. Ježíš prohlásil: „Přišel jsem na tento svět soudit: aby ti, kdo nevidí, viděli, a kdo vidí, oslepli.“ Slyšeli to někteří farizeové, kteří byli u něho, a řekli mu: „Jsme snad i my slepi?“ Ježíš jim odpověděl: „Kdybyste byli slepi, neměli byste hřich. Vy však říkáte: »Vidíme.« Proto váš hřich trvá.“

CHVÍLE TICHA

Každý může v tichosti obrátit své srdce k Bohu a ptát se: „**Co z těchto slov patří právě mně? Co mi chceš svěřit?**“

SDÍLENÍ A NASLOUCHÁNÍ SOBĚ NAVZÁJEM

Sdílení probíhá synodálním způsobem ve třech kolech:

1. kolo (osobní sdílení):

Každý má prostor bez přerušení krátce říct, co se ho dotklo nebo co v něm během setkání zaznělo, ostatní pouze naslouchají.

2. kolo (naslouchání druhým):

Sdílíme, co nás oslovoilo ve slovech ostatních, co jsme objevili nebo přijali, a učíme se slyšet Boha i skrze druhé.

3. kolo (společné rozlišování):

Společně hledáme, kam nás Bůh jako skupinu zve a jaký konkrétní krok můžeme udělat v dalším týdnu.

KREATIVNÍ AKTIVITA – ZE TMY DO SVĚTLA

Příprava

Připravte doprostřed prostoru zapálenou svíčku jako symbol světla a naděje. Připravte také šátky nebo pásky na zavázání očí (alespoň pro polovinu skupiny) a malé papírky a tužky.

Průběh

Vedoucí krátce uvede aktivitu: slepý z evangelia neviděl a musel se spolehnout na Ježíše i na druhé. Podobně i my někdy nevidíme jasně a potřebujeme vedení a důvěru.

Účastníci se rozdělí do dvojic. Jeden má zavázané oči a druhý ho tiše a pomalu vede krátkou trasou po místnosti. Nejde o překonávání překážek, ale o zkušenosť: jaké to je nemít kontroly, nevidět a svěřit se druhému. Po chvíli se role vymění.

Po návratu dostane každý papírek a chvíli ticha. Může na něj napsat nebo nakreslit odpověď na některý z podnětů:

- kde v životě nevidím jasně
- kde potřebuji důvěru
- kde chci, aby mi Bůh ukázal cestu

Papírky mohou účastníci položit k zapálené svíčce jako symbol odevzdání Bohu, který přináší světlo do naší tmy.

ZAMYŠLENÍ

Zakusil-li někdo skutečně Boží lásku, která je jeho spásou, nepotřebuje moc času k přípravě na její hlásání, nemůže čekat, že se mu dostane mnoha přednášek či dlouhého poučování. Každý křesťan je misionářem, nakolik se setkal s Boží laskou v Ježíši Kristu. Už neříkejme, že jsme „učedníci“ a „misionáři“, nýbrž vždycky „učedníci misionáři“. Pokud o tom nejsme přesvědčeni, pohleďme na první učedníky, kteří hned poté, co na sobě zakusili Ježíšův pohled, šli a naplněni radostí hlásali: „Našli jsme Mesiáše!“ (Jan 1,41).

papež František, Evangelii gaudium, 120

ZÁVĚREČNÁ MODLITBA

Bože, tys poslal na svět svého Syna a jeho prostřednictvím uskutečňuješ naše vykoupení; oživ víru svého lidu, abychom se s oddanou zbožností připravovali na velikonoční svátky. Prosíme o to skrze tvého Syna...

VÝZVA NA TÝDEN

Každý den si všimni jedné věci, kterou jsi dříve přehlížel(a) – dobro, krásu nebo člověka – a poděkuj za ni Bohu i lidem, kterých se tvoje zaslepení týká.

5. NEDĚLE POSTNÍ, CYKLUS A

ÚVOD SETKÁNÍ

Píseň

Modlitba

SPOLEČNÉ ČTENÍ A NASLOUCHÁNÍ PÍSMU

Evangelium podle Jana (11,1-45)

Byl jeden nemocný, Lazar z Betánie, vesnice, kde bydlela Marie a její sestra Marta. To byla ta Marie, která pomazala Pána olejem a utřela mu nohy svými vlasy. Ten nemocný byl její bratr Lazar. Sestry tedy poslaly k Ježíšovi se vzkazem: „Pane, ten, kterého miluješ, je nemocen.“ Když to Ježíš uslyšel, řekl: „To není nemoc k smrti, ale k slávě Boží, aby jí byl oslagen Boží Syn.“ Ježíš měl rád Martu a její sestru i Lazara. Když tedy uslyšel, že je nemocen, zůstal ještě dva dni v místě, kde byl.

Potom teprve řekl svým učedníkům: „Pojďme znovu do Judska!“ Učedníci mu odpověděli: „Mistře, nedávno tě chtěli židé ukamenovat – a zas tam jdeš?“ Ježíš na to řekl: „Nemá den dvanáct hodin? Kdo chodí ve dne, neklopýtne, protože vidí světlo tohoto světa. Kdo však chodí v noci, klopýtne, protože v něm není světlo.“ Po těch slovech ještě dodal: „Náš přítel Lazar spí, ale jdu tam, abych ho probudil.“ Učedníci mu řekli: „Pane, jestliže spí, uzdraví se.“ Ježíš však mluvil o jeho smrti, ale oni mysleli, že mluví o skutečném usnutí.

Ježíš jim tedy řekl otevřeně: „Lazar umřel. A jsem rád, že jsem tam nebyl, kvůli vám, abyste uvěřili. Ale pojďme k němu!“ Tomáš – řečený Blíženec – vyzval ostatní učedníky: „Pojďme i my, at' zemřeme s ním!“ Když Ježíš přišel, shledal, že Lazar je už čtyři dny v hrobě. Betánie byla blízko Jeruzaléma, jen asi patnáct honů od něho. K Martě a Marii přišlo mnoho židů, aby je potěšili (v žalu) nad bratrem. Když Marta uslyšela, že Ježíš přichází, chvátala mu naproti. Marie zůstala v domě. Marta řekla Ježíšovi: „Pane, kdybys tu byl, můj bratr by byl neumřel. Ale vím i teď, že at' bys žádal Boha o cokoli, Bůh ti to dá.“ Ježíš jí řekl: „Tvůj bratr vstane.“

Marta mu odpověděla: „Vím, že vstane při vzkříšení v poslední den.“ Ježíš jí řekl: „Já jsem vzkříšení a život. Kdo věří ve mne, i kdyby umřel, bude žít a žádný, kdo žije a věří ve mne, neumře navěky. Věříš tomu?“ Odpověděla mu: „Ano, Pane, věřím, že ty jsi Mesiáš, Syn Boží, který má přijít na svět.“ Po těch slovech odešla, zavolala svou sestru Marii stranou a řekla jí: „Mistr je tu a volá tě.“ Jak to (Marie) uslyšela, rychle vstala a šla k němu. Ježíš totiž dosud nedošel do vesnice, ale byl ještě na tom místě, kam mu Marta přišla naproti.

Když uviděli židé, kteří byli u Marie v domě a těšili ji, že rychle vstala a vyšla, šli za ní; mysleli si, že jde k hrobu, aby se tam vyplakala. Jakmile Marie došla tam, kde byl Ježíš, a uviděla ho, klesla mu k nohám a řekla mu: „Pane, kdybys tu byl, můj bratr by byl neumřel.“ Když Ježíš viděl, jak pláče ona a jak pláčou i židé, kteří přišli zároveň s ní, v duchu byl hluboce dojat, zachvěl se a zeptal se: „Kam jste ho položili?“ Odpověděli mu: „Pane, pojď se podívat!“ Ježíš zaplakal. Židé říkali: „Hle, jak ho miloval!“ Ale někteří z nich řekli: „Copak nemohl ten, který otevřel oči slepému, také dokázat, aby on neumřel?“

Ježíš byl znova hluboce dojat a přišel ke hrobu. Byla to jeskyně a na ní ležel kámen. Ježíš řekl: „Odstraňte ten kámen!“ Sestra zemřelého Marta mu namítlila: „Pane, už zapáchá, vždyť je tam čtvrtý den.“ Ježíš jí odpověděl: „Řekl jsem ti přece, že budeš-li věřit, uvidíš slávu Boží.“ Odstranili tedy kámen. Ježíš obrátil oči vzhůru a řekl: „Otče, děkuji ti, že jsi mě vyslyšel. Já jsem ovšem věděl, že mě vždycky vyslyšíš. Ale řekl jsem to kvůli zástupu, který stojí kolem mě, aby uvěřili, že ty jsi mě poslal.“

Po těch slovech zavolal mocným hlasem: „Lazare, pojď ven!“ Mrtvý vyšel, ovázán na nohou i na rukou pruhy (plátna) a s tváří omotanou šátkem. Ježíš jim nařídil: „Rozvažte ho a nechte odejít!“ Mnoho z těch židů, kteří přišli k Marii a uviděli, co (Ježíš) vykonal, v něj uvěřilo.

CHVÍLE TICHA

V tichu svého srdce se ptejme: „Bože, kde se mě toto evangelium dotýká? Co ve mně probouzí?“

SDÍLENÍ A NASLOUCHÁNÍ SOBĚ NAVZÁJEM

Sdílení probíhá synodálním způsobem ve třech kolech:

1. kolo (osobní sdílení):

Každý má prostor bez přerušení krátce říct, co se ho dotklo nebo co v něm během setkání zaznělo, ostatní pouze naslouchají.

2. kolo (naslouchání druhým):

Sdílíme, co nás osloivilo ve slovech ostatních, co jsme objevili nebo přijali, a učíme se slyšet Boha i skrze druhé.

3. kolo (společné rozlišování):

Společně hledáme, kam nás Bůh jako skupinu zve a jaký konkrétní krok můžeme udělat v dalším týdnu.

KREATIVNÍ AKTIVITA – ROZVAŽ POUTA

Příprava

Připravte doprostřed prostoru kříž a vedle něj provázek či stužky nastříhané na kratší kusy (pro každého účastníka jeden). Připravte také malé papírky a tužky.

Průběh

Uveďte aktivitu: Lazar byl v hrobě svázán a Ježíš ho volá k životu. Poté říká lidem kolem: „Rozvažte ho a nechte jít.“ I my někdy neseme věci, které nás svazují nebo tíží.

Každý dostane provázek a může si jím volně ovázat zápěstí jako symbol toho, co ho svazuje, omezuje nebo tíží. Chvíli zůstávají všichni v tichu s tímto symbolem.

Poté dostane každý papírek a může napsat:

- co mě v životě svazuje
- co mi bere naději
- co potřebuji pustit

Papírek může zůstat osobní. Účastníci jsou pak pozváni, aby postupně přišli doprostřed ke kříži a nechali si provázek rozvázat (vedoucím nebo druhým účastníkem) jako symbol uvolnění a nového života.

ZAMYŠLENÍ

Pravou moudrost, plod reflexe, dialogu a velkodušného setkání mezi lidmi, nelze dosáhnout pouhou akumulací dat, která zahlcují a matou na způsob mentálního znečistění. Reálné vztahy s druhými a všechno, co s sebou přinášejí, zároveň těsnou k tomu, aby se nahradily typem komunikace zprostředkované internetem. To umožňuje selekci či eliminaci vztahů podle naší libovůle, čímž nezřídka vzniká nový typ umělých emocí, které se váží spíše k přístrojům a obrazovkám než k lidem a k přírodě. Nynější prostředky umožňují, abychom vzájemně komunikovali, sdíleli poznatky i pocity. Nicméně, někdy nám také brání navázat přímý kontakt s úzkostí, chvěním a radostí druhého a se složitostí jeho osobní zkušenosti. Proto by neměla udивovat skutečnost, že dotěrnou nabídku těchto produktů provází hluboké a melancholické neuspokojení v meziosobních vztazích či škodlivá osamělost.

papež František, Laudato si', 47

ZÁVĚREČNÁ MODLITBA

Bože, tvůj Syn nás tak miloval, že se z lásky vydal na smrt za spásu světa; dej nám svou milost, abychom i my milovali své bratry a zůstávali v tvé lásce. Skrze tvého Syna...

VÝZVA NA TÝDEN

Vyber si jednu věc, která tě svazuje nebo tíží, a tento týden ji vědomě svěřuj Bohu.

KVĚTNÁ NEDĚLE, CYKLUS A

ÚVOD SETKÁNÍ

Píseň

Modlitba

SPOLEČNÉ ČTENÍ A NASLOUCHÁNÍ PÍSMU

Umučení našeho Pána Ježíše Krista podle Matouše. (26,14-27,66)

Tehdy jeden z Dvanácti – Jidáš Iškariotský – odešel k velekněžím a zeptal se jich: „Co mi dáte, když vám ho zradím?“ Oni s ním smluvili třicet stříbrných. Od té chvíle hledal vhodnou příležitost, aby ho zradil. První den o svátcích nekvašeného chleba přistoupili učedníci k Ježíšovi s otázkou: „Kde chceš, abychom ti připravili velikonoční večeři?“ On řekl: „Jděte do města k jistému (člověku) a vyříďte mu, že Mistr vzkazuje: Můj čas je blízko; budu u tebe se svými učedníky slavit velikonoční večeři.“

Učedníci udělali, jak jim Ježíš nařídil, a připravili velikonočního beránka. Když nastal večer, zaujal místo u stolu s Dvanácti. Při jidle jim řekl: „Amen, pravím vám: Jeden z vás mě zradí.“ Velmi se zarmoutili a začali mu říkat jeden přes druhého: „Jsem to snad já, Pane?“ Odpověděl: „Kdo si se mnou namáčí rukou v mísce, ten mě zradí. Syn člověka sice odchází, jak je o něm psáno, ale běda tomu člověku, který Syna člověka zradí. Pro toho člověka by bylo lépe, kdyby se nebyl narodil.“ Také Jidáš, který ho chtěl zradit, se zeptal: „Jsem to snad já, Mistře?“ Odpověděl mu: „Tys (to) řekl.“ Když jedli, Ježíš vzal chléb, požehnal ho, lámal a dával ho svým učedníkům se slovy: „Vezměte, jezte. To je mé tělo.“ Potom vzal kalich, vzdal díky, podal jím ho a řekl: „Pijte z něho všichni. Neboť to je má krev (nové) smlouvy, která se prolévá za všechny na odpuštění hříchů. Pravím vám: Od této chvíle už nikdy nebudu pít z tohoto plodu révy až do toho dne, kdy z nového (plodu) budu pít s vámi v království svého Otce.“ Potom zazpívali chvalozpěv a vyšli na Olivovou horu.

Tehdy jím Ježíš řekl: „Vy všichni se dnes v noci nade mnou pohoršíte, neboť je psáno: »Budu být pastýře, a ovce ze stáda se rozprchnou.« Ale po svém vzkříšení vás předejdou do Galileje.“ Petr mu na to řekl: „Kdyby se všichni nad tebou pohoršili, já se nikdy nepohorším!“ Ježíš mu odpověděl: „Amen, pravím ti: Dnes v noci, dříve než kohout zakokrhá, třikrát mě zapřeš.“ Petr mu však tvrdil: „I kdybych měl s tebou jít na smrt, nezapru tě!“ Podobně mluvili i všichni ostatní učedníci.

Potom s nimi šel Ježíš na venkovský dvorec zvaný Getsemany a řekl učedníkům: „Posed'te tady, zatímco se půjdu tamhle pomodlit.“ Petra a dva Zebedeovy syny vzal s sebou. Pak se ho zmocnil smutek a úzkost. Řekl jim: „Má duše je smutná až k smrti, zůstaňte zde a bděte se mnou!“ Trochu poodešel, padl tváří k zemi a modlil se: „Otče můj, jestliže je to možné, at' mě mine tento kalich; avšak ne jak já chci, ale jak ty chceš.“ Potom se vrátil k učedníkům a našel je, jak spí. Řekl Petrovi: „To jste nemohli ani jednu hodinu se mnou bdít? Bděte a modlete se, abyste nepřišli do pokušení. Duch je sice ochotný, ale tělo je slabé.“

Odešel podruhé a modlil se: „Otče můj, nemůže-li mě (tento kalich) minout a musím ho vypít, at' se stane tvá vůle.“ Znovu se vrátil a našel je, jak spí, protože se jim únavou zavíraly oči. Nechal je, opět odešel a modlil se potřetí stejnými slovy. Potom se vrátil k učedníkům a řekl jim: „Jen spěte a odpočívejte dál! – Už je tady ta hodina: teď bude Syn člověka vydán do rukou hříšníků. Vstaňte, půjdeme! Hle, už je tady můj zrádce.“

Když ještě mluvil, přišel Jidáš, jeden ze Dvanácti, a s ním velký houf s meči a kyji, jak je poslali velekněží a starší lidu. Jeho zrádce s nimi smluvil znamení: „Koho polibím, ten je to; toho se chopte.“ A hned přistoupil k Ježíšovi a řekl: „Bud' zdráv, Mistře!“ a políbil ho. Ježíš mu odpověděl: „Příteli, (učíň jen), k čemu jsi přišel.“ (Lidé z houfu) přistoupili, vztáhli ruce na Ježíše a zmocnili se ho. Vtom jeden z těch, kdo byli s Ježíšem, sáhl po meči, vytasil ho, udeřil veleknězova služebníka a uťal mu ucho.

Ježíš mu však řekl: „Zastrč svůj meč tam, kam patří. Každý, kdo sahá po meči, mečem zahyne. Anebo myslíš, že by mi můj Otec neposlal ihned víc jak dvanáct pluků andělů, kdybych ho o to poprosil? Ale jak by se potom splnily výroky Písma, že se tak musí stát?“ V té chvíli řekl Ježíš (onomu) houfu: „Jako na zločince jste vytáhli s meči a kyji, abyste mě zatkli? Sedával jsem den co den v chrámě a učil, a nezmocnili jste se mě. To všechno se však stalo, aby se splnily výroky Písma u proroků.“ Tu jej všichni učedníci opustili a utekli. Ti, kdo se Ježíše zmocnili, vedli ho k veleknězi Kaifášovi, kde se shromázdili učitelé Zákona a starší.

Petr šel zpovzdálí za ním až k veleknězovu dvoru. Vešel dovnitř a sedl si k služebníkům, aby viděl, jak to skončí. Velekněží a celá velerada hledali proti Ježíšovi lživé svědectví, aby ho mohli odsoudit na smrt, ale nenašli, třebaže se dostavilo mnoho falešných svědků. Nakonec přišli dva a řekli: „On prohlásil: Mohu zbořit Boží chrám a ve třech dnech ho zase vystavět.“ Velekněz povstal a zeptal se ho: „Nic neodpovídáš na to, co tito (lidé) proti tobě vypovídají?“ Ježíš však mlčel. Tu mu velekněz řekl: „Zapřísahám tě při živém Bohu, abys nám řekl, zdali jsi Mesiáš, Syn Boží!“ Ježíš mu odpověděl: „Tys (to) řekl. Ale říkám vám: Od této chvíle uvidíte Syna člověka, jak sedí po pravici Všemohoucího a jak přichází v nebeských oblacích.“

Tu roztrhl velekněz své roucho a řekl: „Rouhal se! Nač ještě potřebujeme svědky? Právě jste sami slyšeli rouchání. Co o tom soudíte?“ Odpověděli: „Hoden je smrti.“ Pak mu plivali do tváře a tloukli ho pěstmi; někteří ho bili do tváře a říkali: „Když jsi prorok, pověz nám, Mesiáši, kdo tě to udeřil!“

Petr mezikrát seděl venku na dvoře. Tu k němu přistoupila jedna služka a tvrdila: „Tys byl také s tím Galilejcem Ježíšem.“ Ale on to přede všemi zapřel: „Nevím, co povídáš.“ Když odešel k chodbě u brány, uviděla ho jiná služka a řekla těm, kdo tam byli: „Tady ten byl s tím nazaretským Ježíšem.“ Ale zase to zapřel, a to pod přísahou: „Toho člověka vůbec neznám!“ Za chvíliku přistoupili ti, kdo tam stáli, a řekli Petrovi: „Opravdu, i ty k nim patříš. Vždyť už tvé nářecí tě prozrazuje.“ Tu se začal zaklínat a zapřísahat: „Neznám toho člověka!“ Hned nato zakokrhal kohout a Petr si vzpomněl na slova, která Ježíš řekl: „Dříve než kohout zakokrhá, třikrát mě zapřeš.“ A vyšel ven a hořce se rozplakal.

Když nastalo ráno, všichni velekněží a starší lidu se usnesli proti Ježíšovi, že ho vydají na smrt. Dali ho proto spoutat a odvést a vydali ho vladaři Pilátovi. Když teď zrádce Jidáš viděl, že Ježíš je odsouzen, hnulo se v něm svědomí. Přinesl velekněžím a starším těch třicet stříbrných nazpátek a řekl: „Zhrešil jsem: zradil jsem nevinnou krev.“ Odpověděli mu: „Co je nám do toho? To je tvá věc.“ Tu hodil ty stříbrné dovnitř chrámu, utekl odtamtud, šel a oběsil se.

Velekněží vzali ty peníze a řekli: „Do chrámové pokladny je dát nesmíme, protože je to odměna za krev.“ Usnesli se tedy, že za ně koupí hrnčířovo pole na pohřbívání cizinců. Proto se tomu poli až dodneška říká Pole krve. Tak se splnilo, co řekl prorok Jeremiáš: »Vzali třicet stříbrných, odhadní cenu za toho, kterého Izraelité tak odhadli, a dali je za hrnčířovo pole, jak mi Pán nařídil.« Ježíš pak byl předveden před vladařem. Vladař se ho zeptal: „Ty jsi židovský král?“ Ježíš odpověděl: „Ty (to) říkáš!“ Na žaloby velekněží a starších neodpověděl nic. Tu mu Pilát řekl: „Neslyšíš, co všechno proti tobě vypovídají?“ Ale Ježíš mu neodpověděl ani na jednu otázku, takže se vladař velmi divil.

Bylo zvykem, že o svátcích vladař propouštěl lidu jednoho vězně, kterého chtěli. Právě tehdy měli pověstného vězňe, jmenoval se Barabáš. Proto když se (lidé) shromázdili, zeptal se jich Pilát: „Koho chcete, abych vám propustil? Barabáše, anebo Ježíše, kterému říkají Mesiáš?“ Věděl totiž, že ho vydali z nenávisti. Když zasedl na soudní stolec, poslala k němu jeho žena se vzkazem: „Nic neměj s tím spravedlivým! Kvůli němu jsem dnes ve snu mnoho vytrpěla.“ Velekněží a starší však přemluvili lid, aby si vyžádali Barabáše, a Ježíše aby dali popravit. Vladař se jich zeptal: „Kterého vám z těchto dvou mám propustit?“ Začali volat: „Barabáše!“ Pilát jim řekl: „Co tedy mám udělat s Ježíšem, zvaným Mesiáš?“ Všichni volali: „Na kříž s ním!“ On však namítl: „Ale co udělal špatného?“ Oni však křičeli ještě víc: „Na kříž s ním!“

Pilát viděl, že tím ničeho nedosáhl, ba naopak, že bouře stále vzrůstá. Dal si tedy přinést vodu, před očima lidu si umyl ruce a řekl: „Nemám vinu na krvi tohoto člověka. To je vaše věc.“ Všechn lid odpověděl: „Jeho krev at' padne na nás a na naše děti!“ Tu jim propustil Barabáše, Ježíše pak dal zbičovat a vydal ho, aby byl ukřižován. Vladařovi vojáci vzali Ježíše do vládní budovy a svolali k němu celou četu. Svlékli ho, přehodili mu nachově rudý plášť, upletli korunu z trní, vsadili mu ji na hlavu, do pravé ruky mu dali rákosovou hůl, klekali před ním a posmívali se mu: „Buď zdráv, židovský králi!“ Plivali na něj, brali mu hůl a bili ho po hlavě.

Když se mu dost naposmívali, svlékli mu plášť, oblékli mu zase jeho šaty a odvedli ho, aby ho ukřižovali. Když vycházeli, potkali jednoho člověka z Kyrény, jmenoval se Šimon. Toho přinutili, aby mu nesl kříž. Když došli na místo zvané Golgota, což znamená »Lebka«, dali mu pít víno smíchané se žlučí. Okusil, ale pít nechtěl. Přibili ho na kříž a rozdělili si jeho šaty losováním. Potom si tam sedli a hlídali ho. Nad hlavu mu připevnili nápis s udáním jeho provinění: „To je Ježíš, židovský král.“ Zároveň s ním byli ukřižováni dva zločinci, jeden po pravici, druhý po levici. Ti, kdo přecházeli okolo, potupně proti němu mluvili.

Potřásali hlavou a říkali: „Chceš zbořit chrám a ve třech dnech ho zase vystavět. Zachraň sám sebe! Jsi-li Syn Boží, sestup z kříže!“ Stejně tak se mu posmívali i velekněží s učiteli Zákona a staršími a říkali: „Jiným pomohl, sám sobě pomoci nemůže. Je (prý) to izraelský král! At' nyní sestoupí z kříže, a uvěříme v něho. Spoléhal na Boha, at' ho teď vysvobodí, má-li v něm zalíbení. Přece řekl: »Jsem Boží Syn!«“ Stejně ho tupili i ti, kdo byli spolu s ním ukřižováni. Od dvanácti hodin nastala tma po celém kraji až do tří odpoledne. Kolem tří hodin zvolal Ježíš mocným hlasem: „Eli, Eli, lema sabachthani?“, to znamená: „Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?“ Když to uslyšeli někteří z těch, kdo tam stáli, říkali: „On volá Eliáše!“ Jeden z nich hned odběhl, vzal houbu, naplnil ji octem, nastrčil ji na rákosovou hůl a chtěl mu dát pít. Ostatní však říkali: „Počkej, chceme vidět, zdali ho přijde Eliáš zachránit.“ Ježíš však znova vykřikl mocným hlasem a skonal.

Chvíle tiché modlitby vkleče.

Vtom se chrámová opona roztrhla vpředu odshora až dolů, země se zatřásala, skály se rozpukly, hroby se otevřely a mnoho těl zasnulých svatých bylo vzkříšeno. Po jeho vzkříšení vyšli z hrobů, vešli do Svatého města a ukázali se mnoha (lidem). Když setník a jeho lidé, kteří měli u Ježíše stráž, viděli to zemětřesení a všechno, co se dělo, hrozně se polekali a říkali: „To byl opravdu Syn Boží!“

Zpovzdálí tam přihlíželo i mnoho žen: (byly to) ty, které následovaly Ježíše už z Galileje a sloužily mu. Mezi nimi byla Marie Magdalská, Marie, matka Jakubova i Josefova, a matka Zebedeových synů. Když nastal večer, přišel bohatý člověk pocházející z Arimatie, jmenoval se Josef. I on byl Ježíšovým učedníkem. Došel k Pilátovi a žádal o Ježíšovo tělo. Pilát poručil, aby mu ho vydali. Josef vzal tělo, zavinul ho do čistého lněného plátna a uložil ho do své nové hrobky, kterou si dal vytesat ve skále.

Před vchodem do hrobky přivalil velký kámen a odešel. Marie Magdalská a druhá Marie (přitom) seděly naproti hrobu. Druhý den, to je po dni příprav na svátek, přišli velekněží a farizeové společně k Pilátovi a řekli: „Pane, vzpomněli jsme si, že ten podvodník ještě zaživa prohlásil: »Po třech dnech vstanu z mrtvých.« Dej tedy rozkaz zajistit hrob až do třetího dne. Jinak by mohli jeho učedníci přijít, ukradnout ho a ráci lidu: »Vstal z mrtvých.« Pak by ten poslední podvod byl ještě horší než první.“ Pilát jim odpověděl: „(Tady) máte stráž. Jděte a zajistěte (hrob), jak uznáte za dobré.“ Oni šli a zajistili hrob tím, že zapečetili kámen a (postavili) stráž.

CHVÍLE TICHA

Každý může nyní potichu naslouchat a ptát se: „Pane, co mi skrže tato slova říkáš? Kam mě zveš?“

SDÍLENÍ A NASLOUCHÁNÍ SOBĚ NAVZÁJEM

Sdílení probíhá synodálním způsobem ve třech kolech:

1. kolo (osobní sdílení):

Každý má prostor bez přerušení krátce říct, co se ho dotklo nebo co v něm během setkání zaznělo, ostatní pouze naslouchají.

2. kolo (naslouchání druhým):

Sdílíme, co nás oslovovalo ve slovech ostatních, co jsme objevili nebo přijali, a učíme se slyšet Boha i skrze druhé.

3. kolo (společné rozlišování):

Společně hledáme, kam nás Bůh jako skupinu zve a jaký konkrétní krok můžeme udělat v dalším týdnu.

KREATIVNÍ AKTIVITA – JDU S TEBOU

Příprava

Připravte pro každého účastníka malou větvičku (myrtha, zimostráz, jiná zeleň, nebo zelený papírek). Doprostřed prostoru připravte kříž nebo symbol Ježíše a cestu z látky či papíru vedoucí k němu.

Průběh

Uveděte aktivitu: lidé vítali Ježíše v Jeruzalémě a šli s ním. I my jsme během postní doby šli cestou víry a dnes jsme pozváni znovu se rozhodnout, že chceme jít s ním dál.

Každý dostane větvičku a chvíli ticha. Může si v srdci položit otázku:

- kam chci jít s Ježíšem
- co mu chci svěřit
- v čem ho chci následovat

Poté jsou účastníci pozváni, aby postupně prošli po připravené „cestě“ k Ježíši a položili svou větvičku ke kříži jako znamení rozhodnutí jít s ním.

ZAMYŠLENÍ

V eucharistii dochází stvoření svého největšího povýšení. Milost, která směřuje ke smyslové manifestaci, dochází podivuhodného výrazu, když se sám Bůh, který se stal člověkem, dává za pokrm svému tvoru. Pán chtěl na vrcholu mystéria Vtělení dosáhnout naší intimity kouskem hmoty. Nikoli shůry, ale zevnitř, abychom se s Ním mohli setkávat v našem světě. V eucharistii je již uskutečněna plnost, je to živý střed veškerenstva, překypující střed lásky a nevyčerpateelného života.

Sjednocen se Vtěleným Synem přítomným v eucharistii děkuje celý kosmos Bohu. Eucharistie je totiž sama o sobě kosmickou láskou: Ano, kosmickou! I když je totiž eucharistie vysluhována na malém oltáři venkovského kostelíku, je vysluhována v jistém slova smyslu na oltáři světa. Eucharistie spojuje nebe a zemi, objímá a proniká celé stvoření. Svět, který vyšel z rukou Boha, se k Němu vrací s radostí a plnou adorací: v eucharistickém chlebu stvoření směřuje ke zbožštění, k posvátné svatbě, ke sjednocení se samotným Stvořitelem. Proto je eucharistie také zdrojem světla a motivací našich starostí o stvoření, usměrňuje nás, abychom opatrovali celé stvoření.

papež František, Laudato si', 236

ZÁVĚREČNÁ MODLITBA

Všemohoucí, věčný Bože, tys nám poslal svého Syna: stal se člověkem, ponížil se a byl poslušný až k smrti kříže; dej, at' také my za všech okolností konáme tvou vůli, abychom tvého Syna následovali a měli účast na jeho vzkříšení. Neboť on s tebou v jednotě Ducha svatého...

VÝZVA NA TÝDEN

Udělej tento týden jeden konkrétní skutek lásky nebo služby pro druhého – vědomě jako krok následování Ježíše.

NEDĚLE ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ, CYKLUS A

ÚVOD SETKÁNÍ

Píseň

Modlitba

SPOLEČNÉ ČTENÍ A NASLOUCHÁNÍ PÍSMU

Evangelium podle Jana (20,1-9)

Prvního dne v týdnu přišla Marie Magdalská časně ráno ještě za tmy ke hrobu a viděla, že je kámen od hrobu odstraněn. Běžela proto k Šimonu Petrovi a k tomu druhému učedníkovi, kterého Ježíš miloval, a řekla jim: „Vzali Pána z hrobu a nevíme, kam ho položili.“ Petr a ten druhý učedník tedy vyšli a zamířili ke hrobu. Oba běželi zároveň, ale ten druhý učedník byl rychlejší než Petr a doběhl k hrobu první. Naklonil se dovnitř a viděl, že tam leží (pruhý) plátna, ale dovnitř nevešel. Pak za ním přišel i Šimon Petr, vešel do hrobky a viděl, že tam leží (pruhý) plátna. Rouška však, která byla na Ježíšově hlavě, neležela u těch (pruhů) plátna, ale složená zvlášť na jiném místě. Potom vstoupil i ten druhý učedník, který přišel ke hrobu první, viděl a uvěřil. Ještě totiž nerozuměli Písmu, že Ježíš musí vstát z mrtvých.

CHVÍLE TICHA

Zkusme v tichu srdce naslouchat a ptát se: „Co mi chceš, Bože, dnes ukázat? Co si z těchto slov mám odnést?“

SDÍLENÍ A NASLOUCHÁNÍ SOBĚ NAVZÁJEM

Sdílení probíhá synodálním způsobem ve třech kolech:

1. kolo (osobní sdílení):

Každý má prostor bez přerušení krátce říct, co se ho dotklo nebo co v něm během setkání zaznělo, ostatní pouze naslouchají.

2. kolo (naslouchání druhým):

Sdílíme, co nás osloвило ve slovech ostatních, co jsme objevili nebo přijali, a učíme se slyšet Boha i skrze druhé.

3. kolo (společné rozlišování):

Společně hledáme, kam nás Bůh jako skupinu zve a jaký konkrétní krok můžeme udělat v dalším týdnu.

KREATIVNÍ AKTIVITA – ODVALENÝ KÁMEN

Příprava

Doprostřed prostoru připravte větší kámen (nebo jeho symbol) a vedle něj zapálenou svíčku jako znamení Kristova života a světla. Připravte malé papírky a tužky.

Průběh

Vedoucí krátce uvede aktivitu: Ježíšův hrob byl uzavřen kamenem, ale Bůh jej odvalil a přinesl nový život. I v našem životě mohou být věci, které působí jako konec nebo beznaděj – a přesto do nich Bůh přináší naději.

Každý dostane papírek a chvíli ticha. Může napsat:

- kde potřebuji nový život
- kde potřebuji naději
- co chci svěřit Bohu

Papírky účastníci položí pod kámen. Poté společně kámen odvalte a papírky přesuňte ke svíčce jako znamení, že Bůh přináší světlo a nový život.

ZAMYŠLENÍ

Středobod naší víry a jádro naší naděje jsou pevně ukotveny v Kristově vzkříšení. Při pozorné četbě evangelií si uvědomujeme, že toto tajemství je překvapivé nejen proto, že jeden člověk – Syn Boží – vstal z mrtvých, ale také kvůli způsobu, jakým se k tomu rozhodl. Ježíšovo vzkříšení totiž není okázaným triumfem, není pomstou ani odplatou jeho nepřátelům. Je to úžasné svědectví o tom, jak láska dokáže povstat po velké porážce a pokračovat ve své nezadržitelné cestě.

Když se zvedáme po nějakém zranění způsobeném jinými, často je naší první reakcí hněv, touha někomu oplatit to, co jsme utrpěli. Zmrtvýchvstalý (Ježíš) tak nereaguje. Po svém vystoupení z podsvětí se Ježíš nijak nemstí. Nevrací se prostřednictvím mocných gest, ale s mírností projevuje radost z lásky, která je větší než jakékoli zranění a silnější než jakákoli zrada.

Vzkříšený (Ježíš) necítí žádnou potřebu zdůrazňovat nebo potvrzovat svou nadřazenost. Zjevuje se svým přátelům – učedníkům – a činí tak s velkou diskrétností, aniž by si vynucoval jejich schopnost přijetí. Jeho jediným přáním je vrátit se do společenství s nimi a pomoci jim překonat pocit viny. Vidíme to velmi dobře ve večeřadle, kde se Pán zjevuje svým přátelům uzavřeným ve strachu. Je to okamžik, který vyjadřuje mimořádnou sílu: Ježíš, poté co sestoupil do hlubin smrti, aby osvobodil ty, kteří v ní byli uvězněni, vstupuje do uzavřené místnosti lidí ochromených strachem a přináší dar, ve který by se nikdo neodvážil doufat: pokoj.

Jeho pozdrav je prostý, téměř obyčejný: „Pokoj vám!“ (Jan 20,19). Ale je doprovázen gestem tak krásným, že je téměř nepatřičné: Ježíš ukazuje učedníkům své ruce a bok se stopami utrpení. Proč ukazovat rány právě před těmi, kteří ho v těch dramatických hodinách zapřeli a opustili? Proč neskryt ty stopy bolesti a zabránit tak opětovnému otevření ran způsobených zahanbením?

Evangelium však říká, že když učedníci uviděli Pána, zaradovali se (srov. Jan 20,20). Důvod je hluboký: Ježíš se nyní plně smířil se vším, co vytrpěl. Není v něm ani stín zášti. Rány neslouží k výčitkám, ale k potvrzení lásky silnější než jakákoli nevěra. Jsou důkazem toho, že právě v okamžiku našeho selhání se Bůh nestáhl. Nevzdal se nás. Tak se Pán ukazuje nahý a bezbranný. Nežádá, nevydírá. Jeho láska neponižuje; je to pokoj toho, kdo trpěl z lásky a nyní může konečně prohlásit, že to mělo smysl.

My naopak často maskujeme své rány z pýchy nebo ze strachu, že projevíme svou slabost. Říkáme „to nevadí“, „to je už minulost“, ale ve skutečnosti nejsme smířeni se zradami, které nás zranily. Někdy raději skrýváme, jak těžké je pro nás odpustit, abychom se neprojevili jako zranitelní a neriskovali další utrpení. Ježíš tak nečiní. Nabízí své rány jako záruku odpuštění. A ukazuje, že vzkříšení není vymazáním minulosti, ale jejím proměněním v naději na milosrdenství.

Poté Pán opakuje: „Pokoj vám!“ A dodává: „Jako Otec poslal mne, tak i já posílám vás“. Těmito slovy svěřuje apoštolům úkol, který není tolik mocí, jako spíše odpovědností: být ve světě nástroji smíření. Jako by říkal: „Kdo jiný než vy, kteří jste zakusili selhání a odpuštění, může zvěstovat milosrdnou Otcovu tvář?“

Ježíš na ně dechne a daruje jim Ducha svatého. Je to tentýž Duch, který ho podporoval v poslušnosti Otci a v lásce až na kříž. Od té chvíle už apoštolové nemohou mlčet o tom, co viděli a slyšeli: že Bůh odpouští, pozvedá, navrací důvěru. To je jádro poslání církve: neovládat ostatní, ale sdělovat radost těch, kteří byli milováni, i když si to nezasloužili. Je to síla, která dala vzniknout a růst křesťanskému společenství: mužům a ženám, kteří objevili krásu návratu k životu, aby jej mohli darovat ostatním.

Drazí bratři a sestry, i my jsme послáni. I nám Pán ukazuje své rány a říká: Pokoj vám. Nebojte se ukázat své rány uzdravené milosrdenstvím. Nebojte se přistupovat k těm, kteří jsou uzavřeni ve strachu nebo pocitu viny. Ať dech Ducha svatého učiní i nás svědky tohoto pokoje a této lásky, která je silnější než jakákoli prohra.

Katecheze papeže Lva XIV. při generální audienci na Svatopetrském náměstí, 1. 10. 2025

ZÁVĚREČNÁ MODLITBA

Bože, tvůj jednorozencí Syn slavně přemohl smrt a otevřel nám nebe; prosíme tě: dej, ať ve světle jeho vzkříšení vstaneme k novému životu, a obnov nás svým Duchem, abychom směřovali k tobě do nebeské slávy. Skrze tvého Syna...

VÝZVA NA TÝDEN

Udělej tento týden jeden krok k novému životu – začni znova v něčem, co jsi odložil(a), nebo obnov něco dobrého, co může růst.

POUŽITÉ ZDROJE

Papež František

Dar radosti a naděje, Výběr z promluv papeže Františka, Praha 2023.

Dilexit nos, Encyklika o lidské a božské lásce srdce Ježíše Krista, Praha 2025.

Evangelii gaudium (Radost evangelia), Apoštolská exhortace o hlásání evangelia v současném světě, Praha 2014.

Fratelli tutti, Encyklika o bratrství a sociálním přátelství, Praha 2021.

Gaudete et exsultate (Radujte se a jásejte), Apoštolská exhortace o povolání ke svatosti v současném světě, Praha 2018.

Christus vivit (Kristus žije), Posynodní apoštolská exhortace k mladým lidem i k celému Božímu lidu, Praha 2019.

Laudato si' (Bud' pochválen), Encyklika o péči o společný domov, Praha 2018.

<https://www.vatican.va/content/vatican/it/holy-father/francesco.html>

Papež Lev XIV.

(catecheze, poselství, exhortace Dilexi Te)

<https://www.vatican.va/content/leo-xiv/it/audiences.index.html#audiences>

<https://www.vatican.va/content/leo-xiv/it/audiences/2025.index.html>

<https://www.vatican.va/content/leo-xiv/it/messages/youth.index.html#messages>

https://www.vatican.va/content/leo-xiv/it/apost_exhortations.index.html

NA PŘÍPRAVĚ SE PODÍLELI

Prokop Brož, Petr Polehla, Anna Hrčková a Jiří Bittner

Daniel Rumpík

Jitka Vlachová Uhnavá, Vojtěch Vlach

Klára Petrová, Petr Kučera

Připravilo:

Diecézní centrum pro mládež Biskupství královéhradeckého
Velké náměstí 32
500 03 Hradec Králové

<https://www.bihk.cz/biskupstvi/diecezni-centrum-pro-mladez>
<https://cestapustem.cz/>